

РЕШЕНИЕ

№ 621

гр. София, 31.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **6699** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона
за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място] и на Комисията за
регулиране на съобщенията срещу решение от 23.05.2012 г. по н.а.х.д. № 16908/2011
г. по описа на СРС, НО, 1 състав.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление № 0141 от 27.07.2011
г. на председателя на КРС, с което за нарушение на чл. 260, ал. 2, пр. 1 от ЗЕС и на
основание чл. 335 от ЗЕС на [фирма] е наложена имуществена санкция от 5000 лева,
като е намален размерът на наказанието от 5000 лева на 500 лева.

Касаторът [фирма] твърди, че обжалваното решение е постановено при съществени
процесуални нарушения и нарушение на материалния закон – отменителни основание
по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Поддържа, че към датата
на нарушението нормата на чл. 260, ал. 2, пр. 1 от ЗЕС не съдържа срок, в който
предприятието, предлагащо обществени телефонни услуги, да предостави
безвъзмездно детайлизирана сметка заедно с данъчна фактура на клиента. Счита, че
при издаването на НП е допуснато нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, както и
нарушение на материалния закон, което обуславя извода за незаконосъобразност на
НП. Иска се отмяната на обжалвания съдебен акт със законните последици.

Касаторът Комисията за регулиране на съобщенията поддържа, че обжалваното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че размерът на наложеното с НП наказание правилно е обоснован от административно-наказващия орган в максимално предвидения в закона размер. Искане за отмяната на решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се потвърди НП № 0141 от 27.07.2011 г., издадено от председателя на КРС.

Ответниците по касационните жалби, не изразяват становища по тях.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационните жалби са неоснователни.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление № 0141 от 27.07.2011 г. на председателя на КРС, с което за нарушение на чл. 260, ал. 2, пр. 1 от ЗЕС и на основание чл. 335 от ЗЕС на [фирма] е наложена имуществена санкция от 5000 лева, като е намален размерът на наказанието от 5000 лева на 500 лева.

Съдът е приел, че обжалваното НП е издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и при правилно прилагане на материалния закон. Обоснован е изводът за доказаност на твърдяното административно нарушение на чл. 260, ал. 2 от ЗЕС. Развити са съображения за прекомерност на наложената имуществена санкция, поради което НП е изменено в частта на определеното административно наказание до минимално установения размер от 500 лева съгласно чл. 335 от ЗЕС.

Настоящият съдебен състав намира, че касационните жалби са подадени в срок от надлежни страни и същите са процесуално допустими. Разгледана по същество касационната жалба на КРС е неоснователна, а касационната жалба на [фирма] се явява основателна.

Съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК при осъществяване на касационен контрол по отношение на решенията на районните съдилища по ЗАНН касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон. Не са налице основания, обуславящи недопустимост и нищожност на обжалваното решение.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

В АУАН и в НП е прието, че на 10.02.2011 г. в [населено място] е установено, че [фирма] не е предоставило на своя абонат – С. Х. Н., ползващ телефонен номер 0884/071 455, 0885/079 321, 0885/573 315 детайлизирана сметка за ползваните от него услуги, касаещи период на отчитане от 14.08.2010 г. до 13.09.2010 г. ведно с данъчна фактура.

Според СРС дружеството е осъществило състава на нарушение на чл. 260, ал. 2, пр. 1 от ЗЕС, за което е наложено административно наказание – имуществена санкция по чл. 335 от ЗЕС вр. чл. 336 от ЗЕС.

СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и правилно е приложен материалният закон. Тези изводи не се споделят от настоящия касационен състав.

В АУАН и в НП няма ясно описание на нарушението с оглед времето на извършването му. В случая касаторът [фирма] е наказан за това, че не е предоставил на своя абонат детайлизирана сметка за ползваните от него услуги за посочен

отчетен период, като не се уточнява в кой момент е следвало тази справка да бъде предоставена на абоната. Това означава, че не е посочена коректно датата на нарушението. Макар и да се сочи, че към датата на проверката касаторът не е предоставил на своя абонат детайлизирана сметка за ползваните от нея услуги за посочен отчетен период, при липса на посочено изпълнение на конкретно правило за поведение като срок на дължимото и съответно, точен момент на изпълнението, не е ясно кога е извършено нарушението, изразено чрез бездействие. Нормата на чл.260, ал.2, пр.1 от ЗЕС (в редакцията, действаща към датата на проверката, която е приета за дата на нарушението – 10.02.2011 г.) предвижда, че предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги, предоставят безвъзмездно на абонатите детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура. Законът за данък върху добавената стойност (ЗДДС) предвижда в чл.113, ал.4 кога се издава фактура, като по аргумент от ал.3 на същата разпоредба не е задължително издаването на фактура за доставки, по които получателят е данъчно незадължено физическо лице (каквото е случаят доколкото се касае за абонат физическо лице и не е посочено да е търговец и задължено по ЗДДС лице). Но дори и да се приеме, че нормата на чл.260, ал.2, пр.1 от ЗЕС е специална спрямо ЗДДС и задължава предприятията да издават данъчни фактури на всички свои абонати, независимо дали са данъчно задължени лица, то нито в АУАН, нито в НП се съдържат констатации кога е следвало за отчетния период да се издаде фактура на абоната, за да е ясно кога е следвало да се предостави и детайлизираната справка заедно с фактурата. Поради това в случая датата на нарушението дори не е определяема поради липса на установяване за относимите факти, въз основа на които да се определи съгласно закона и общите условия на оператора (непосочени относно това кога се издават фактурите).

Описаният по-горе порок на НП относно точната дата на нарушението е съществен (в нарушение на чл.57,ал.1, т.5 от ЗАНН), като при липса на обективни данни за датата на извършване на твърдяното нарушение не може да бъде направена преценка за спазване на сроковете за реализиране на административнонаказателната отговорност по чл. 34 от ЗАНН.

Едновременно с това следва да се посочи, че едва с изменението на нормата на чл. 260, ал. 2 от ЗЕС (в сила от 29.12.2011 г.) е предвиден едномесечен срок, в който предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги, са длъжни да предоставят на своите абонати детайлизирана сметка, считано от датата на нейното издаване. Такъв срок в закона не е уреден към датата на осъществената проверка (10.02.2011 г.), поради което действащата редакция на нормата не е приложима.

По така изложените съображения като е приел, че процесното НП е законосъобразно, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и да се постанови друго по съществото на спора, с което да се отмени НП № 0141 от 27.07.2011 г., издадено от председателя на КРС.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 23.05.2012 г. по н.а.х.д. № 16908/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 0141 от 27.07.2011 г. на председателя на КРС, с което за нарушение на чл. 260, ал. 2, пр. 1 от ЗЕС и на основание чл. 335 вр. чл.

336 от ЗЕС на [фирма] е наложена имуществена санкция от 5000 лева.
Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.